Ἔτος Ε'. Ἐν Ἑρμουπόλει τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1915. Ἀριθ. 250.

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ "ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,,

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτήτης Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΠΑΝΤΕΣ ΠΕΡΙΞ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ

Πάντες οἱ Ἕλληνες, ἐκεῖνοι οἵτινες δὲν βλέπουσι τὰ πράγματα διὰ τοῦ φακοῦ τῆς κομματικῆς ἐμπαθείας, καταλίπουσι κραυγὴν ἄλγους, ἐξερχομένην ἐκ τοῦ βάθους τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν συνειδήσεως, πρὸ τῶν κινδύνων οἱ ὁποῖοι ἀληθῶς περιβάλλουσι τὴν Πατρίδα ἡμῶν. Ἀλλὰ πόσοι εἶνε οἱ Ἕλληνες οὗτοι; Ἀτυχῶς ὀλίγοι. Οἱ πολλοί, τετυφλωμένοι καὶ δουλόφρονες εἰδωλολάτραι πέριξ μιᾶς ἀνακηρυχθείσης πρὸ πολλοῦ θεότητος ἢ ἐκ πείσματος ἀντίθετοι καὶ ἀντίγνωμοι μιᾶς ὡρισμένης πολιτικῆς, ἄλλως βλέπουσιν, ἄλλως κρίνουσι καὶ ἄλλως γράφουσιν ἢ λέγουσιν. Ἀλλὰ δὲν εἶνε καιρὸς κομματικῆς διαπάλης· δὲν εἶνε καιρὸς πολιτικῆς συζητήσεως. Ἀείποτε πολιτευόμεθα ὅλοι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, λαϊκοὶ καὶ κληρικοί, εὐπαίδευτοι καὶ ἀμόρφωτοι, πλούσιοι καὶ πτωχοί, ἄρρενες καὶ θήλεις. Ἂς καταθέσωμεν τὰ ὅπλα τῶν λόγων καὶ ἂς ἐγκολποθῶμεν τὰ ὅπλα δι' ὧν θ' ἀποκρούσωμεν τοὺς κινδύνους, οἵτινες τὰ πάντα ἀπειλοῦσιν.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ ἑλληνικὴ ψυχὴ δὲν εἶνε ἥρεμος, διότι οὐδένα λανθάνει ὅτι ἡ Χώρα ἡμῶν διέρχεται στιγμὴν εἰς ἄκρον ψυχολογικήν. Πέριξ ἡμῶν συγκρούονται ἀγρίως ἰσχυραὶ πολιτικαὶ καὶ πολεμικαὶ δυνάμεις, αἵτινες εἰς μὲν τὰ ἐμπόλεμα Κράτη προσπαθοῦσι τὰ πάντα νὰ καταστρέψωσιν, εἰς δὲ τὰ οὐδέτερα Βασίλεια ἀποπειρῶνται νὰ παραπλανήσωσι διὰ παντὸς τρόπου καὶ μέσου τὴν γνώμην τῶν μὴ μαχομένων καὶ μὴ ἀλληλοσφαζομένων λαῶν. Ἰδοὺ διὰ τί ἀγωνιᾷ ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ἰδοὺ τὸ αἴτιον τῆς ἀπογνώσεως ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων. Καὶ μαζὶ μὲ τὸν Λαόν, μὲ τὴν Βουλήν, μὲ τὸν Τύπον, μὲ τὴν Κυβέρνησιν ἀγωνιᾷ περισσότερον παντὸς ἄλλου ὁ Βασιλεύς, τὸν ὁποῖον οἱ δύο Βαλκανικοὶ πόλεμοι ἀνέδειξαν Μέγαν Στρατηλάτην, ἡ δὲ σημερινὴ διεθνὴς τραγωδία ἀποδεικνύει Μέγαν Πολιτικὸν Νοῦν. Τὸ πολιτικὸν ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος—ἂς τὸ εἴπωμεν καθαρὰ—εἶνε ἀσταθές, ἀβέβαιον, σαλευόμενον ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ὡς κάλαμος ὑπὸ τοῦ ἀνέμου. Ἀλλ' ὁ Ἐλευθερωτὴς Βασιλεύς, ὁ Νικητὴς Κωνσταντῖνος, διὰ χειρὸς κραταιᾶς καὶ δι' ὑπερανθρώπου ὄντως πάλης μᾶς κρατεῖ εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν ἰσορροπίαν παρὰ τὴν ζωηρότητα καὶ τὸ πολεμικὸν μένος τῶν θερμοαίμων πατριωτῶν, οἵτινες ἀποτελοῦσι δυστυχῶς τὴν πλειονότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ὁ παλαίσας ἐπιτυχῶς πρὸς Τούρκους καὶ Βουλγάρους, ὁ παλαίσας καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν θάνατον, παλαίει σήμερον ἀπέναντι τοῦ ἐκβιασμοῦ τῶν ἐνδιαφερομένων, παλαίει ἀπέναντι γνώμης κατηγορηματικῆς τοῦ σύροντος ὄπισθεν αὐτοῦ τὰ πλήθη πολιτευτοῦ, παλαίει ὅπως συγκρατήσῃ τὸ ἀμφιταλαντευόμενον Ἔθνος, τὸ ὁποῖον, ἐπὶ τέλους, πρέπει νὰ προσηλωθῇ πρὸς τὴν γνώμην τοῦ Ἐθνάρχου καὶ τοῦ πραγματικοῦ αὐτοῦ Ἡγέτου. Διότι ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος δὲν εἶνε ὁ ἐκλεκτὸς μιᾶς λαϊκῆς ἀποφάσεως ἢ μιᾶς στιγμιαίας παραφορᾶς, εἶνε ὁ, ὑπὸ τῆς Θείας Προνοίας προορισθεὶς Ἡγεμὼν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Δὲν εἶνε τυχαῖον γεγονὸς οὔτε τὸ ὄνομά του οὔτε ἡ ἀποστολή του. Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος εἶνε ἡ πραγματικότης ἑνὸς ὀνείρου, εἶνε ἡ ἐκπλήρωσις ἑνὸς πόθου ἐθνικοῦ καὶ φυλετικοῦ.

Ἐὰν ἡ Ἑλλὰς καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς ἀπειλῆται ἀληθῶς ὑπὸ τοῦ Βουλγαρικοῦ κινδύνου, δὲν εἶνε οἱ παραπαίοντες ἰδεολόγοι, δὲν εἶνε οἱ καιροσκόποι δημαγωγοί, δὲν εἶνε οἱ «φαυλοκράται» γερμανόφιλοι οὔτε οἱ «ἀνορθωτικοὶ» ἀνταντικοὶ ἐκεῖνοι οἵτινες θ' ἀποκρούσωσι τὸν κίνδυνον αὐτόν. Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος κάλλιον παντὸς ἄλλου γνωρίζει τοὺς Βουλγάρους. Τὴν αὐθάδειαν, τὴν ἀπληστείαν, τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν δὲν θὰ κτυπήσωμεν διὰ τῶν φίλων καὶ προστατῶν μας ἐν Βουκουρεστίῳ ἢ ἐν Λονδίνῳ, ἀλλὰ θὰ κτυπήσωμεν διὰ τοῦ ξίφους ὅπως καὶ ἄλλοτε. Ἔχουσιν οἱ φύλακες τὴν γνῶσιν· φύλαξ δὲ ἄγρυπνος καὶ γενναῖος καὶ πιστὸς εἶνε ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν. Ὁ Βούλγαρος δὲν ἐκτυπήθη διὰ τῶν γνωστῶν συνθηκῶν, ἐκτυπήθη διὰ τῆς σπάθης, καὶ τὴν σπάθην ταύτην ἐκράτει καὶ διηύθυνε ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος.

Βεβαίως ἡ νὺξ εἶνε σκιερὰ καὶ ὁμιχλώδης, μαῦρα νέφη καλύπτουσι τὰ πάντα, ἀλλὰ τὸν δρόμον τῆς πορείας ἡμῶν θὰ ὑποδείξῃ Ἐκεῖνος, ὅστις θὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὀφειλομένης πορείας. Μὴ πλανώμεθα, μὴ παραφερώμεθα. Πίστιν, πεποίθησιν, πειθαρχίαν, σέβας, ἀγάπην πρὸς τὸν Ἄνακτα. Τὸ Κράτος δὲν θὰ κανονίσῃ τὴν τύχην του, δὲν θ' ἀποφασίσῃ τὴν ὕπαρξίν του ἐκ λόγων συμπαθείας πρὸς τοὺς νικῶντας ἢ τοὺς ἡττωμένους δημίους τῆς ἀλληλοσφαγῆς τῶν Λαῶν. Ὄχι. Θὰ πολεμήσωμεν ὅταν πρέπῃ καὶ ὅπως πρέπῃ μόνον χάριν τῆς Ἑλλάδος, καὶ οὐχὶ χάριν φίλων, οἵτινες μέχρι τῆς χθὲς μᾶς ἐχλεύαζον καὶ μᾶς περιεφρόνουν. Μὴ λησμονῶμεν ὅτι ἐκεῖνοι οἵτινες σήμερον μᾶς ζητοῦσι συνδρομὴν εἶνε ἐκεῖνοι οἵτινες εἰς πᾶσαν ἡμῶν διαφορὰν μὲ τοὺς Τούρκους καὶ μὲ τοὺς Βουλγάρους ἡ ψῆφος των ἦτο πάντοτε ἀρνητικὴ δι' ἡμᾶς.

Ὁ Μέγας Χαρίλαος Τρικούπης εἶπεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ ζήσῃ. Τοῦτο ἔχοντες κατὰ νοῦν οἱ πολιτικοὶ πατριῶται τῆς Χώρας ἡμῶν ὠνειρεύθησαν καὶ προπαρεσκεύασαν τὴν Ἑλλάδα μεγάλην καὶ ἐλευθέραν καὶ ἀξίαν νὰ βαδίσῃ πρὸς τὰ ἐμπρός. Τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος οὐδέποτε ὑπῆρξε Βασίλειον παραλελυμένον, οὐδὲ τὸ Ἔθνος ἡμῶν ἦτο λιπόψυχον. Ὁ ἐνθουσιώδης Ὄθων, ὁ συνετὸς Γεώργιος, ὁ ἥρως Κωνσταντῖνος εἰργάσθησαν μετὰ τῶν Συμβούλων αὐτῶν διὰ τὴν πρόοδον καὶ διὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἑλλάδος, καὶ πολλὰ ἐπετέλεσαν. Τὰ Ἔθνη δὲν μεγαλύνονται διὰ μαγικῆς ῥάβδου, καὶ οὔτε εἶνε εὔκολον διὰ μιᾶς νὰ μεταβληθῶσιν ἕξεις καὶ συνήθειαι αἰώνων δουλείας. Ἡ παιδεία, ἡ δικαιοσύνη, τὸ ἐμπόριον, ἡ βιομηχανία, ἡ γεωργία, ἡ ναυτιλία, ἡ ἀσφάλεια, ἡ συγκοινωνία, τὸ ναυτικόν, ὁ στρατός, ἡ διπλωματία, τὰ πάντα, διὰ νὰ φθάσωσιν ἐκεῖ ὅπου σήμερον εὑρίσκονται κατεβλήθησαν κόποι, ἀγῶνες, θυσίαι, δαπάναι, χρόνος. Ὅλα δὲ αὐτά, ἔργα καὶ δρᾶσις ἡρώων Βασιλέων καὶ ἡρώων Κυβερνητῶν, δὲν εἶνε φρόνιμον νὰ καταλυθῶσι καὶ νὰ ἐξαφανισθῶσι λόγῳ συμπαθείας ἢ ἀντιπαθείας πρὸς τοῦτον ἢ πρὸς ἐκεῖνον τὸν ὅμιλον συμφεροντολόγων Δυνάμεων. Ἂς παραμερήσῃ ὁ ἐγωϊσμός, ἡ ἀφροσύνη, ἡ φλυαρία. Ἐὰν πρέπῃ τὰ τέκνα ν' ἀκούωσι τὸν πατέρα αὐτῶν καὶ ἐὰν πατὴρ τῶν Ἑλλήνων εἶνε ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ἂς ταχθῶμεν πάντες εἰς τὸ πλευρὸν αὐτοῦ. . . .

Π. Μ. Σ.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΜΕΤΑΒΟΛΗ

Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος διεφώνησε πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῶν Φιλελευθέρων διὰ τὰς δηλώσεις ἐν τῇ Βουλῇ περὶ ἐξόδου τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς οὐδετερότητος καὶ ὁ κ. Βενιζέλος ὑπέβαλε τὴν παραίτησιν αὐτοῦ. Ὁ Βασιλεὺς κατήρτησε Οἰκουμενικὴν Κυβέρνησιν ἐξ ὅλων τῶν διατελεσάντων κατὰ καιροὺς Πρωθυπουργῶν, ἐκτὸς τοῦ κ. Μαυρομιχάλη ἀσθενοῦντος. Ἡ νέα Κυβέρνησις κατηρτίσθη ὡς ἑξῆς: Α. Ζαΐμης, Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν· Γ. Θεοτόκης, ὑπουργὸς τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ προσωρινῶς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας· Δ. Ράλλης, ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης καὶ προσωρινῶς τῆς Συγκοινωνίας· Στ. Δραγούμης, ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν· Δ. Γούναρης, ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν· ὁ στρατηγὸς Γιαννακίτσας ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν· καὶ ὁ ναύαρχος Κουντουριώτης ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν.

Ἡ νέα Κυβέρνησις ἅμα τῷ καταρτισμῷ καὶ τῇ ὁρκωμοσίᾳ αὐτῆς ἐνεφανίσθη ἐν τῇ Βουλῇ. Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Ζαΐμης ἐδήλωσεν ὅτι ἡ νέα Κυβέρνησις θὰ συνεχίσῃ τὴν ἐξωτερικὴν

πολιτικὴν ἣν ἐχάραξε καὶ ἐτήρησεν ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ διεξαγομένου εἰσέτι Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ οὐδετερότης τῆς Χώρας θὰ εἶνε νῦν ἔνοπλος, ἀφοῦ ἤρχισαν αἱ ἐχθροπραξίαι τῶν ἐμπολέμων καὶ ἐν τῇ Βαλκανικῇ. Ὁ κ. Βενιζέλος ἐτόνισε καὶ πάλιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ πολεμήσῃ καὶ ὅτι ἡ θέσις αὐτῆς εἶνε ἐις τὸ πλευρὸν τῆς Ἀντάντ. Ἐπρόσθεσεν ὅτι ἡ Βουλὴ ἔπαυσε νὰ εἶνε σῶμα κυριαρχικόν. Εἰς ταῦτα ἀπήντησαν οἱ κ. κ. Θεοτόκης καὶ Γούναρης, ὅστις ἐν τέλει προεκάλεσε τὸν κ. Βενιζέλον νὰ θέσῃ ζήτημα ἐμπιστοσύνης διὰ τὴν Κυβέρνησιν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς. Ἀλλ' ὁ κ. Βενιζέλος δὲν ἀπήντησε, πολὺ δὲ περισσότερον δὲν ἔθεσε ζήτημα ἐμπιστοσύνης. Τότε ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Ζαΐμης ἐζήτησε ὀκταήμερον ἀναβολὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ἐπειδὴ δὲ ἡ πρότασις αὕτη τῆς Κυβερνήσεως ἐγένετο ἀποδεκτὴ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντιρήσεως, τὸ γεγονὸς θεωρεῖται ὡς ἔκφρασις ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς πρὸς τὴν νέαν Κυβέρνησιν τῆς Χώρας.

Δυνάμεθα ἀνεπιφυλάκτως νὰ εἴπωμεν ὅτι πάντα ταῦτα ἀνεκούφισαν τὸν λαόν, ὅστις, ἐκτὸς τῆς οἰκονομικῆς κακοξίας, μαστίζεται σφόδρα καὶ ὑπὸ τῆς ἀγωνίας καὶ τῆς ἀπογνώσεως λόγῳ τῆς ἀνωμάλου καὶ ἐπικινδύνου ἐν γένει καταστάσεως. Ὁ λαὸς δὲν φοβεῖται τὸν πόλεμον, βλέπει ὅμως ὅτι δὲν ὑπάρχει σήμερον ἀνάγκη πολέμου, ἀφοῦ ὁ Βασιλεὺς δὲν βλέπει τὴν ἀνάγκην ταύτην. Τοὐναντίον αἰσθάνεται ὁ λαὸς ὅτι ἡ ἀνάμιξις ἡμῶν εἰς τὴν ἀγρίαν ταύτην τῶν λαῶν πάλην, ἐὰν δὲν ἀποβῇ πρὸς ὄλεθρον ἡμῶν, πάντως θὰ ἔχῃ δυσαρέστους συνεπείας ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

Τὰ νεώτερα

Βεβαίως ὡς ἔχουν τὰ πράγματα θὰ ὑπάρχουν νεώτερα καὶ πολιτικὰ καὶ πολεμικά, ἀλλ' ἡμεῖς στερούμενοι ταχυδρομείου ἐπὶ δύο ἡμέρας δὲν γνωρίζομεν ἀκριβῆ γεγονότα. Τὰ διὰ τηλεγραφημάτων καὶ παραρτημάτων μεταδιδόμενα εἰς τὸ κοινὸν κατὰ τὸ πλεῖστον εἶνε ἀντιφατικὰ καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ στηριχθῶμεν, ἐπ' αὐτῶν. Διὰ τοῦτο θὰ γνωρίσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν τὰ λεγόμενα ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς πραγματικότητος καὶ τῆς ἀκριβείας αὐτῶν. Λέγεται ὅτι ἀπολύονται οἱ βοηθητικοὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1900 μέχρι τοῦ 1907. Λέγεται ὅτι οἱ Ρῶσσοι νικοῦν. Νίκας ἀγγέλουν ὅμως καὶ οἱ Γερμανοί. Λέγουν ὅτι νικοῦν οἱ Σέρβοι, ἀλλὰ καὶ οἱ Αὐστρογερμανικοὶ ἰσχυρίζονται ὅτι προελαύνουν. Ἐκ τοῦ δυτικοῦ μετώπου ἀγγέλουν νίκας ἀμφότεροι οἱ ἐμπόλεμοι στρατοί. Ἠγγέλθη ὅτι οἱ Σέρβοι συνετρίβησαν, ἀλλὰ λέγεται καὶ τὸ ἀντίθετον, ὅτι τὸ Βελιγράδιον ἀνθίσταται εἰσέτι. Ἐγράφη ὅτι ὑπάρχει Γερμανοβουλγαρικὴ συνθήκη εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γερμανίας διαψεύδει τοῦτο. Ἡ ἀνακατάληψις τοῦ Τσέρνοβιτς ὑπὸ τῶν Ρώσσων διαψεύδεται· Αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα λέγονται ἀντιφαντικά. Ὁ χρόνος θ' ἀποδείξῃ τίς ψεύδεται καὶ τίς λέγει τὴν ἀλήθειαν.

Ἡ φανέλλα τοῦ στρατιώτου

Ἡ Πριγκήπισσα Ἀλίκη διοργάνωσε καὶ πάλιν ἔρανον διὰ τὴν προμήθειαν φανέλλας εἰς τοὺς ἐπιστράτους. Εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος διενεργεῖται ὁ ἔρανος οὗτος. Μανθάνομεν ὅτι καὶ ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς ἐριτίμου κυρίας Βιργινίας Στ. Κρίνου συνιστᾶται ἐπιτροπὴ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ὑποθέτομεν ὅτι προκειμένου περὶ τοιαύτης θεαρέστου πράξεως περιττεύει πᾶσα σύστασις ἐκ μέρους τοῦ τύπου γνωρίζοντος κάλλιστα τὰ εὐγενῆ, γενναῖα, φιλάνθρωπα καὶ πατριωτικὰ αἰσθήματα τοῦ ὡραίου κόσμου τῆς Ἑρμουπολίτιδος κοινωνίας.

Ἐπαξία προαγωγή

Μεταξὺ τῶν ἐσχάτως προαχθέντων εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Συνταγματάρχου ἀναφέρεται καὶ τὸ ὄνομα μιᾶς ὑπερόχου στρατιωτικῆς μορφῆς, τὰ μέγιστα διακριθείσης καὶ καθ' ἅπασαν τὴν σταδιοδρομίαν της ἐν τῷ στρατεύματι καὶ κατὰ τοὺς τελευταίους ἐνδόξους πολέμους μας τὸ ὄνομα τοῦ Ἰακώβου Νεγροπόντε, προαχθέντος εἰς Συνταγματάρχην τοῦ μηχανικοῦ. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς προαγωγῆς ταύτης διαβιβάζομεν τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μας εἴς τε τὸν προαχθέντα καὶ τὸν ἄριστον συμπολίτην μας ἀδελφόν του κ. Παῦλον Νεγροπόντην ἐφοπλιστὴν καὶ Δημοτικὸν Σύμβουλον.

Ἀδικαιολόγητος καταλαλιὰ

Πολλὰς ἠκούσαμεν αἰτιάσεις κατ' εὐυπολήπτου συμπολίτου μας, ὃν θεωροῦσι παραίτιον τῆς ἐκτοπίσεως διαφόρων στρατευομένων συμπολιτῶν μας ἐξ Ἀθηνῶν καὶ τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν εἰς Μακεδονίαν καὶ ἀλλαχοῦ. Ὁ συμπολίτης μας οὗτος εἶναι ἀληθές, ὅτι ἐν ἰδιαιτέραις συζητήσεσι, προκειμένου περὶ τῆς ἔξω τῶν Ἀθηνῶν τοποθετήσεως τοῦ υἱοῦ του, ἐξέφρασε τὴν ἀγανάκτησίν του, διατὶ νὰ ἐφαρμόζωνται κατὰ τὴν κρίσιν του δύο μέτρα καὶ δύο σταθμά, ἡ ἐξ Ἀθηνῶν ὅμως ἀπομάκρυνσις τῶν συμπολιτῶν μας ὀφείλεται κυρίως εἰς βουλευτήν, ἐνεργοῦντα παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῷ Ἐπιτελείῳ, ὑπὲρ τῆς ἐν Ἀθήναις τοποθετήσεως συγγενῶν του, ὅστις βλέπων ἀποτυγχανούσας τὰς ἐνεργείας του, παρεπονέθη, ὅτι ἀρνοῦνται εἰς αὐτὸν ἐκεῖνο ὅπερ δι' ἄλλους ἐγένετο καὶ ὑπέδειξε τοὺς συμπολίτας ἐκείνους εἰς οὓς ἐφρόνει ὅτι ἐχαρίσθησαν. Συνεπῶς ἂν χρειάζηται θῦμα τι ἡ καταλαλιὰ τῶν συμπολιτῶν μας, ἂς φροντίσῃ νὰ ἐξεύρῃ τὸν παραίτιον τῆς ἐξ Ἀθηνῶν ἀπομακρύνσεως τῶν συμπολιτῶν μας καὶ οὐχὶ νὰ διασύρῃ δωρεὰν τὸν ἀξιήμισυ ἐκφράσαντα τὸ παράπονόν του πατέρα.

Πολιτικὸν θάρρος

Ἀνέγνωμεν τὴν ἐν τῇ ἱστορικῇ συνεδριάσει τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς τέως Κυβερνήσεως γενομένην συζήτησιν ἀγόρευσιν τοῦ ἐντίμου καὶ ἐν πλήρει συναισθήσει τῶν βαρυνόντων αὐτὸν εὐθυνῶν Βουλευτοῦ τοῦ Νομοῦ μας κ. Νικολάου Καμπάνη. Ἡ ἀγόρευσις αὕτη, ἥτις καὶ ὑπὸ ἔποψιν καλλιεπείας καὶ πολιτικῆς ἐννοίας ὑπῆρξε λίαν ἐπιτυχής, ἐτίμησεν ἐξόχως τὸν θαρραλέον Βουλευτὴν καὶ τὸν ἀνέδειξε ἐν τῇ συνειδήσει τῶν ἐχεφρονούντων συμπολιτῶν του, διότι ἐπὶ τέλους εὑρέθη καὶ εἷς ἐκ Κυκλάδων Βουλευτής, ὅστις ἔσχε τὸ θάρρος ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς, νὰ ἀποκηρύξῃ τὴν παράτολμον διαχείρησιν τῆς ἐξωτερικῆς τοῦ Κράτους πολιτικῆς τοῦ τέως Κυβερνήτου καὶ ν' ἀρνηθῇ τὴν ὑποστήριξιν αὐτῆς.

Μνημόσυνον Πιππίνας Ὀλυμπίου

Μεθ' ὅλης τῆς ἐκκλησιαστικῆς πομπῆς καὶ ἐν μεγίστῃ συρροῇ πλήθους συμπολιτῶν, τιμώντων τὴν μνήμην της, ἐτελέσθη τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐν τῷ ἐνταῦθα ἱερῷ Ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς ἄρτι ἀφ' ἡμῶν μεταστάσης συμπολιτίδός μας **Πιππίνας Ὀλυμπίου**, τὸ γένος Σταματιάδου, ἥτις καίτοι μακρὰν τῆς Σύρου θανοῦσα ἀνεμνήσθη τὴν γενέτειραν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ φιλανθρωπικὰ καὶ ἱερὰ ἱδρύματα, εἰς ἃ ἐκληροδότησεν ἀρκετὰ χρηματικὰ ποσά, πρὸς δὲ καὶ τοὺς πτωχοὺς τῆς Ἑρμουπόλεως, εἰς οὓς, κατὰ τὴν διαθήκην της, διενεμήθησαν περὶ τὰς χιλίας δραχμὰς ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κυρίου Δημάρχου Ἑρμουπόλεως. Ὁ Θεὸς ἀναπαῦσαι τὴν ψυχὴν τῆς μακαρίτιδος ἐν σκηναῖς δικαίων.

Ἀκρισίας συνέχεια

Τὸ «Βῆμα» ἠρώτησε ἐὰν ἡ ἔλλειψις εἰδήσεων περὶ τῶν αἰτίων τῆς Ὑπουργικῆς κρίσεως ὀφείλεται εἰς τὴν λογοκρισίαν ἢ εἰς τὴν ἀκρισίαν ἀποστολέων καὶ παραληπτῶν τηλεγραφημάτων. Καὶ ὁ «Ἑρμουπολίτης», παραλήπτης καὶ ἐκδότης τηλεγραφημάτων ἐξ ἐπαγγέλματος, μᾶς ἀποδίδει ἀπερισκεψίαν, ἀντὶ ν' ἀπαντήσῃ ἁπλούστατα ὅτι πταίει ἡ λογοκρισία. Ἀλλὰ καὶ ἡ αἰτίασις αὕτη δὲν τὸν σώζει. Ἀφοῦ ὁ κ. Βενιζέλος ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἀπόγευμα τῆς Τρίτης ὅτι ἡ Κυβέρνησίς του παρητήθη λόγῳ διαφωνίας πρὸς τὸ Στέμμα, ἡμεῖς ἐδῶ ἐγνωρίζομεν ἀπὸ τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐξ ἰδιωτικῶν τηλεγραφημάτων τὴν παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεως. Χωρὶς νὰ γνωρίζωμεν ὅμως καὶ τὸν λόγον τῆς ὑπουργικῆς μεταβολῆς. Δὲν πιστεύομεν δὲ ἡ λογοκρισία ν' ἀπηγόρευσε τὴν μεταβίβασιν τῆς εἰδήσεως ταύτης, ἀφοῦ ὁ κ. Βενιζέλος ἀνήγγειλε τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς. Ὥστε κάπου ὑπάρχει ἡ ἀπερισκεψία· ὄχι ὅμως εἰς τὰς γραμμὰς τοῦ «Βήματος», ἀλλ' εἰς τὴν φωλεὰν αὐτῆς.....

«Κῆρυξ τῆς Ἀνατολῆς»

Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις νέα καθημερινὴ πολιτικὴ ἐφημερὶς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ Μ. Ν. Ράλλη. Ἡ νέα αὕτη συνάδελφος γράφεται μετ' εὐσυνειδησίας καὶ ὑποστηρίζει τὰ Ἑλληνικὰ καὶ μόνον συμφέροντα. Χαρακτηριστικὰ τῆς νέας ἐφημερίδος εἶνε ἡ σοβαρὰ αὐτῆς ἀρθρογραφία, τὸ πλούσιον εἰδησεογραφικὸν αὐτῆς μέρος καὶ τὸ ἐκλεκτὸν τῆς φιλολογικῆς ὕλης. Τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ «Κήρυκος τῆς Ἀνατολῆς» συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ

Ἀπέθανε ἐν Ἀθήναις ἐξέχουσα στρατιωτικὴ φυσιογνωμία, ὁ στρατηγὸς **Κωνσταντῖνος Σμολένσκης**, ὁ νικητὴς τοῦ Βελεστίνου κατὰ τὸν ἀτυχῆ πόλεμον τοῦ 1897. Μετὰ τὸν πόλεμον ἐκεῖνον ὁ στρατηγὸς Σμολένσκης ἐξελέγη ὑπὸ τοῦ λαοῦ Ἀττικῆς Βουλευτής, ἐγένετο δὲ καὶ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ὑπὸ τὸν κ. Ζαΐμην. Ἀλλ' ἐν τῇ πολιτικῇ ἀπέτυχεν. Ὀλίγον πρὸ τοῦ πολέμου τοῦ 1912 ἀπεστρατεύθη.

Ἂς παύσουν

Ὑποθέτομεν ὅτι αὕτη ἡ ἀνεξήγητος εὐχαρίστησις, τὴν ὁποίαν αἰσθάνονται μερικοὶ μὲ τὴν συχνὴν δημιουργίαν ὑποθετικῶν διαδόσεων, ἠμπορεῖ νὰ λάβῃ τέλος. Οἱ περίεργοι κύριοι ποῦ ἔχουν τὴν ἀκατανόητον μανίαν νὰ κυκλοφοροῦν εἰς τὰς διαφόρους συνοικίας εἰδήσεις χαλκευμένας μὲ τὴν φαντασίαν καθ' ἣν στιγμὴν ἐρροφοῦσαν τὸν καφεδάκον τους, πρέπει νὰ ἐννοήσουν ὅτι οὔτε ἡ περίστασις, οὔτε ὁ καιρός, οὔτε ἡ ἡσυχία τοῦ κόσμου, οὔτε τὸ συμφέρον τοῦ Ἔθνους, οὔτε καμμία ἄλλη ἀνάγκη τοὺς ζητεῖ αὐτὴν τὴν ἄσκοπον ὑπηρεσίαν.

Διὰ τοὺς ἐπιστράτους

Γερμανὸς χημικὸς ὑπηρετῶν ὡς μάχιμος εἰς τὸ Γαλλικὸν μέτωπον, δημοσιεύει εἰς ἐπιστημονικὸν περιοδικὸν, ὡς μέσον ἀλάνθαστον κατὰ τῆς φθειριάσεως τὸ ἑξῆς: Λαμβάνετε φύλλα καπνοῦ ἢ κεκομμένον τοιοῦτον ἐκ σιγάρου καὶ ῥίπτεται εἰς ψυχρὸν ὕδωρ, παρασκευάζοντες οὕτω ἐκχύλισμα καπνοῦ. Διὰ τοῦ ὑγροῦ αὐτοῦ ἐπαλείφετε τὰ ἐσώρουχα ὡς καὶ τὰς μασχάλας καὶ τὰ ἄλλα μέρη τοῦ σώματος, καὶ οὕτω ἀπαλλάσσεσθε τῶν φθειρῶν. Τὸ μέσον ἐν καιρῷ ἐκστρατείας εἶναι ἁπλούστατον καὶ εὐκολώτατον, ἀκίνδυνον δὲ διὰ τὸν ἄνθρωπον.

Τρομακτικοὶ ἀριθμοὶ

Ἐπίσημος στατιστικὴ ἀναφέρει, ὅτι τὸ σύνολον τῶν ἀπωλειῶν τοῦ πολέμου μέχρι τοῦδε εἰς νεκροὺς, τραυματίας καὶ ἀσθενεῖς ἀνέρχονται εἰς πέντε ἑκατομμύρια Ρώσσους, τέσσαρα ἑκατομμύρια Γερμανοὺς καὶ τέσσαρα καὶ ἥμισυ ἑκατομμύρια Αὐστριακούς.

Ἀνάλογοι εἶνε αἱ ἀπώλειαι τῶν λοιπῶν ἐμπολέμων. Ἐν γένει τὸ σύνολον τῶν ἀπωλειῶν ὅλων τῶν ἐμπολέμων ἀνέρχεται εἰς 15,500,000.

Τὰ Γερμανικὰ ὑποβρύχια

Τὰ Γερμανικὰ ὑποβρύχια κάμνουν θαύματα. Φόβος καὶ τρόμος ἔχει καταλάβει ἐκ τούτου τοὺς πλοιάρχους καὶ τὰ πληρώματα τῶν ἀτμοπλοίων τῆς Ἀντάντ.

Ἐὰν κρίνωμεν ἀπὸ τὰς καθημερινὰς καταστροφὰς τῶν ἀτμοπλοίων, πρέπει νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὑπὸ τὰ κύματα τῶν Ἑλληνικῶν

"ΤΟ ΒΗΜΑ"

Ὅροι Συνδρομῶν

Ἐνταῦθα ἐτησία . . .	Δραχ.	10.
» ἑξάμηνος . . .	»	5.
Ἐν Ἀθήναις ἢ τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι	»	12.
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . .	Φρ.	14.

Πᾶσαι ἐν γένει αἱ καταχωρίσεις ἤτοι: Διατριβαί, Ἀγγελίαι, Δικαστικὰ κλπ. ἐκτελοῦνται κατ' ἀποκοπήν.

θαλασσῶν κρύπτονται ὄχι ὀλίγα Γερμανικὰ ὑποβρύχια.

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα τὰ Γερμανικὰ ὑποβρύχια ἐπέδειξαν ἐντονωτάτην δρᾶσιν εἰς τὸ Αἰγαῖον. Ἄνω τῶν δέκα μεταγωγικῶν τῆς Ἀντάντ κατεβυθίσθησαν, χωρὶς οὔτε ἓν ὑποβρύχιον νὰ πάθῃ τὸ παραμικρόν.

Εἰς μάτην τὰ Ἀγγλο-Γαλλικὰ πολεμικὰ περιπολοῦν εἰς ὅλας τὰς θαλάσσας καὶ τὰ ἀκρωτήρια τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἀνακάλυψιν αὐτῶν.

Τίποτε δὲν κατώρθωσαν.

Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ τὰ Γερμανικὰ ὑποβρύχια ἐξακολουθοῦν ἀνενόχλητα τὸ καταστρεπτικόν των ἔργον.

ΟΙ ΕΙΡΗΝΟΠΟΙΟΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου)

Α'.

Εἰς τὴν Σερβίαν ἡ Αὐστριακὴ δρᾶσις ἔλαβεν ἔντονον χαρακτῆρα, ἀλλ' ὁ Κάϊζερ καταρτισας ἐν ἁπλοῦν σχέδιον εἰσβολῆς διὰ Μπαγδάτ, τὰ Σερβορουμανικὰ σύνορα, ἠθέλησε νὰ δώσῃ σημεῖον ἀπειλῆς μᾶλλον ἢ πολεμικῆς ἐνεργείας καὶ διὰ τοῦτο πᾶσα ἐπίθεσις κατ' αὐτῆς ἀνεβλήθη ἐπ' ἀόριστον, ἵνα μὴ ἀναμχθῶσι τὰ Βαλκανικὰ εἰς τὸν πόλεμον, τὴν οὐδετερότητα τῶν ὁποίων μεγάλως ὁ αὐτοκράτωρ ἐκτιμᾷ.

Εἰς δὲ τὴν Αἴγυπτον ἐγένετο μικρᾶς τινος δυνάμεως Τουρκικῆς εἰσβολή παρὰ τὸ Τοσσὸν τῆς Σουεζικῆς διώρυγος, ἀλλ' ἀμέσως ἀπεκρούσθη ἐπιτυχῶς ὑπὸ τῶν Ἄγγλων. Ἐπίσης παρὰ τὴν Ἰσμαηλίαν ἐγένετο ὁμοία σύγκρουσις, ἀλλ' οἱ Τοῦρκοι ἡττηθέντες ὑπεχώρησαν, οἱ δὲ πλείονες τούτων λιποτακτήσαντες ἀφίκοντο εἰς Κάϊρον ἐλεεινοί, δεινοπαθοῦντες καὶ ἄσιτοι. Οὕτω δὲ ἡ Τουρκικὴ εἰς Αἴγυπτον ἐκστρατεία ὁλοσχερῶς ἐναυάγησε, χωρὶς νὰ δύναται ἡ Γερμανία καμμίαν νὰ δώσῃ ζωὴν καὶ ἀκμὴν εἰς τὸ ἐλεεινὸν αὐτὸ πτῶμα, τὸ ὁποῖον παραίτιον ὅλων τῶν συμφορῶν καὶ τῶν δεινῶν τοῦ πολέμου ἠθέλησε τῇ πιέσει τῆς Γερμανίας νὰ εἰσέλθῃ εἰς τοιοῦτον φοβερὸν καὶ ἀτελεύτητον ἀγῶνα.

Περὶ τὰ μέσα τοῦ Φεβρουαρίου ἀπρακτοῦντος τοῦ Δ. μετώπου ἡ Ἀγγλία ἀπεφάσισε καὶ ἐξετέλεσε πλήρη τὸν ἐμπορικὸν ἀποκλεισμὸν τῆς Γερμανίας, οἱ δὲ σοσιαλισταὶ τοῦ Λονδίνου συνελθόντες ἀπεδοκίμασαν παντηγυρικῶς τὴν γερμανικὴν στρατοκρατίαν. Ὁ δὲ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ἀγγλίας αὐθορμήτως προέβη εἰς διάψευσιν τῶν ἀπαισιοδοξούντων διὰ τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἀγγλίας δηλώσας ὅτι τοιαύτη εἶναι ἡ οἰκονομικὴ εὐρωστία τῆς Ἀγγλίας, ὥστε διὰ τῶν μέσων ἅτινα τὸ κράτος διαθέτει δύναται νὰ παρατείνῃ τὸν τρομερὸν τοῦτον πόλεμον ἐπὶ μίαν πενταετίαν, χωρὶς τίποτε νὰ λείψῃ ἐκ τῶν γενομένων καὶ ἀπαιτουμένων διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα δαπανῶν. Περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς ἐβομβάρδισαν ἀβλαβῶς οἱ Γερμανοὶ τὸ Καλαὶ διὰ Ζέπελιν.

Εἰς τὸ Α. μέτωπον κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον οἱ Ῥῶσσοι πρὸ μεγάλων γερμανικῶν δυνάμεων ὑποχωροῦσιν εἰς Α. Πρωσίαν, ἔνθα εἶχε μεταβεῖ ὁ Κάϊζερ. Τῶν δὲ Αὐστριακῶν στρατευμάτων ἡ εἴσοδος διὰ Δουνάβεως μεταξὺ Ὄρσοβα καὶ Μιλάνοβιτζ εἰς Σερβίαν ἀπεκρούσθη ὁλοσχερῶς ὑπὸ τῶν Σέρβων, ἐν ᾧ ἡ Ῥωσσία ἀποστέλλει δύο μεραρχίας διὰ Δουνάβεως εἰς Σερβίαν, περὶ ὧν ὅμως οὐδεμία εἴδησις μεταγενεστέρα ἐπῆλθε. Συγχρόνως ζημίαι κατὰ θάλασσαν ἐσημειώθησαν, ὡς ὁ τορπιλισμὸς τοῦ Ἀγγλικοῦ πλοίου «Λαέρτης» ὑπὸ γερμανικοῦ ὑποβρυχίου καὶ Ῥωσσικὸν ἐβύθισεν ἐγγὺς τοῦ Βοσπόρου τὸ τουρκικὸν μεταγωγικὸν «Προῦσα». Δύο δὲ Αὐστριακὰ τορπιλοβόλα ἐβομβάρδισαν ἄνευ ζημιῶν τὸ Ἀντίβαρι. Οἱ Σέρβοι τέλος τοὺς εἰσελάσαντας εἰς τὸ ἔδαφος αὐτῶν Ἀλβανοὺς ἐξέβαλον διὰ τοῦ στρατοῦ αὐτῶν. Εἰς δὲ τὴν Αἴγυπτον μικραί τινες μάχαι ἐγένοντο οὐχὶ πολλοῦ λόγου ἄξιαι, ἐν ᾧ ἡ παρὰ τὴν Ἔφεσον παραλία ἐβομβαρδίσθη ὑπὸ Γαλλικοῦ πλοίου ἐκεῖ ἔνθα εἶχον στρατωνισθῇ οἱ Τοῦρκοι.

Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον τοῦ πολέμου ὁ στρατηγὸς Πῶ, κατόπιν συνεννοήσεων τῶν Συμμάχων τῆς Ἀντάντ, ἀνέλαβε τὴν δυσχερῆ ἐκπλήρωσιν εἰδικῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ εἰς Ῥωσσίαν καὶ διελθὼν δι' Ἀθηνῶν ἐγένετο ἐνήμερος τῶν αἰτίων τῆς ἀποχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐπιτελείου ἐκ τῆς ἐνεργητικῆς στάσεως τῆς ἐμπολέμου δράσεως τῆς Ἑλλάδος, ἔμεινε δὲ σύμφωνος διὰ τοὺς λόγους, ὧν ἕνεκα φρονεῖ τὸ Ἐπιτελεῖον ὅτι πρέπει ἀκόμη ἡ Ἑλλὰς νὰ μένῃ οὐδετέρα διὰ στρατηγικοὺς λόγους. Οὗτος ἀνεχώρησε διὰ Θεσσαλονίκην καὶ διὰ Βουκουρεστίου, χωρὶς νὰ ἴδῃ τὰς ἀρχὰς τῆς Βουλγαρίας, ἀπῆλθεν εἰς Ῥωσσίαν.

Οἱ Αὐστριακοὶ πάλιν ἐβομβάρδισαν τὸ Βελιγράδιον ἄνευ ἐπιτυχίας. Εἰς Καύκασον μικραί τινες συμπλοκαὶ παρὰ τὸ Τσορὲ, ἔδαφος Ῥωσσικόν. Πρὸς Β. τῆς Βαρσοβίας οἱ Ῥῶσσοι ἐπετέθησαν κατὰ τῆς Αὐστριακῆς στρατιᾶς, εἰς δὲ τὰ Μολδαβικὰ σύνορα κατόπιν τριημέρου μονομαχίας πυροβολικοῦ οἱ Ῥῶσσοι ὑπεχώρησαν. Εἰς τὴν θάλασσαν ἐγένοντο ζημίαι πολλῶν πλοίων, ἤτοι ὑποβρύχια Γερμανικὰ ἐβύθισαν τὰ Ἀγγλικὰ «Κάμπανι», «Μέμπλανδ», «Ντόνσκαρ», «Χάϊλανδ - Μπράν», «Πόταρο» «Ἡμισφαίριον», «Οὐϊλφρὲδ», καὶ τὸ Γαλλικὸν «Ντινιόν» καὶ Νορβηγικὸν «Μπέλριτζ». Ἀλλὰ καὶ δι' ἀεροπλάνων οἱ Γερμανοὶ ἔρριψαν βόμβας εἰς τὰς Ἀγγλικὰς πόλεις Κόλτσεστεφ καὶ Κόγκεσαλ.

Εἰς δὲ τὰ στενὰ τῶν Δαρδανελίων ἐγένετο ἰσχυρὸς καὶ μακρὸς βομβαρδισμός, δι' οὗ κατεστράφησαν τὰ ἐξωτερικὰ φρούρια τῆς εἰσόδου αὐτῶν. Ἡ ἐπίθεσις αὕτη κατεφόβισεν οὐ μόνον τοὺς Τούρκους, ἀλλὰ καὶ τοὺς Γερμανούς, ἀπεστάλη δὲ ὁ Στρατάρχης Γκόλτζ νὰ ὀχυρώσῃ τὴν Σμύρνην ἐκτεθειμένην εἰς τοὺς ἐχθρικοὺς στόλους. Συγχρόνως τὰ γερμανικὰ ὑποβρύχια κατεβύθισαν τὰ πλοῖα «Καρίμπ» Ἀμερικανικόν, «Ρετζὸν» Νορβηγικὸν καὶ δύο Ἀγγλικὰ ἀγνώστου ἡμῖν ὀνόματος. Εἰς δὲ τὸ Ἀντίβαρι τορπιλλισθὲν ὑπὸ Αὐστριακῶν ἐν Γαλλικὸν ἀντιτορπιλλικὸν ἐβυθίσθη.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ὁλόκληρος ὁ στόλος τῆς Ἀγγλίας ἐπεθεωρήθη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ ἐγένοντο αἱ ἐπίσημοι δεξιώσεις καὶ αἱ συνήθεις προσφωνήσεις καὶ ἀντιφωνήσεις τῶν ἐν τέλει, ὧν ἡ λεπτομέρεια διαφεύγει τῶν στενῶν ὁρίων τῆς ἐφημερίδος ταύτης.

(ἀκολουθεῖ) **Α. Κ. Φ.**

ΚΑΚΑΙ ΧΩΝΕΥΣΕΙΣ

Ἐὰν αἱ χωνεύσεις σας δὲν εἶνε κανονικαί, ὄχι μόνον ὁ ὀργανισμὸς στερεῖται τροφῆς, ἀλλὰ καὶ αἱ μὴ χωνευόμεναι τροφαὶ ἐμφράττουσι τὰ ἔντερα καὶ διὰ τῆς ἀπουσυνθέσεώς των παράγουσιν ἀέρια τὰ ὁποῖα δηλητηριάζουσι τὸ αἷμα. Αἱ κακαὶ χωνεύσεις εἶνε ἡ αἰτία τοῦ βάρους καὶ τοῦ κόμματος τοῦ στομάχου, τοῦ νυσταγμοῦ μετὰ τὸ γεῦμα, τῶν πόνων τῆς κεφαλῆς, τῶν ἐμέτων καὶ τῶν παλμῶν. Αἱ κακαὶ χωνεύσεις καταστρέφουσι τὴν ὄρεξιν, προκαλοῦσι τὴν πρὸς τὸ φαγητὸν ἀποστροφήν, καταπονοῦσι τὸν ἐγκέφαλον, καθιστῶσι τὴν ἐργασίαν κοπιωδεστέραν καὶ ἀπομακρύνουσι τὴν εὐθυμίαν. Ὡς φάρμακον ἐναντίον τῶν πόνων τοῦ στομάχου, τῶν κακῶν χωνεύσεων, ἐνδείκνυνται τὰ δραστικώτατα Καταπότια Πίνκ. Ταῦτα ὑποβοηθοῦσι τὰς χωνεύσεις, συγχρόνως δὲ τονώνουσι, ἰσχυροποιοῦσι καὶ καθαρίζουσι τὸν στόμαχον μέχρις ὅτου τὸ ὄργανον τοῦτο ἐπανεύρῃ τὴν δύναμιν νὰ ἐκπληρῇ ἄνευ βοηθείας τινος τὰς λειτουργίας του. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν Καταποτίων Πίνκ εἶνε ταχέα καὶ βέβαια. Τὰ καταπότια ταῦτα ἐπιτυγχάνουσιν ἀξιοθαύμαστα ἀποτελέσματα καὶ μάλιστα ἐπὶ ἀσθενειῶν αἵτινες ἀντέστησαν εἰς πᾶσαν θεραπείαν. Ἐκεῖνο ὅπερ προκαλεῖ ἰδίως τὴν ἔκπληξιν εἶνε ἡ διάρκεια τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν Καταποτίων Πίνκ. Ἡ θεραπεία ἅπαξ ἐπιτυγχανομένη εἶνε καὶ διαρκής. Τὰ Καταπότια Πίνκ διὰ νὰ ἐπενεργῶσιν ἐπὶ τοῦ αἵματος θεραπεύουσιν ἐπίσης τὴν ἀναιμίαν, τὴν χλώρωσιν τὴν γενικὴν ἀδυναμίαν.

ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΠΙΝΚ

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεῖα πρὸς δρ. 3.80 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτία. Διαρκὴς παρακαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεῖα Π. Καρβώνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελοπουλου. Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλᾶς καὶ Σια, ἐν Πειραιεῖ

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

Τὰ γνήσια καταπότια Πίνκ φέρουν ἔξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν μὲ τὸ ὄνομα Δαμαλᾶς καὶ Σιας, ἔσωθενδὲ τὴν ὁδηγίαν τῆς χρήσεως ἑλληνιστί.

ΗΛΙΑΣ ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ

ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ — **Σόλωνος 87.**

ΔΙΗΓΗΜΑ

ΤΟ ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΓΡΑΜΜΑ

Ὁ κ. Μαλαματένιος Ζουλούμης εἶχε κάμει κι' αὐτὸς τὰ δικά του στὰ νειάτα του, τώρα ὅμως πρὸ ὀλίγων ἐτῶν εἶχεν ἡσυχάσει καὶ προσεπάθει βοηθούμενος καὶ ἀπὸ τὴν κυρίαν Ἀγγέλικα Ζουλούμη ν' ἀνιθρέψῃ ὅσον μποροῦσε καλλίτερα τὸν τελευταῖον γόνον του Ματθαῖον, ἕνα δωδεκαετὲς διαβολόπαιδο, τὸ ὁποῖον εἶχε φορτώσει τὰ βιβλία του στὸν πετεινό.

Προχθὲς ἐνῷ οἱ γονεῖς του ἐγύρισαν στὸ σπήτι ἤδραν τὸν Ματθαῖο στὴν τραπεζαρία νὰ διαβάζῃ ἕνα γράμμα.

Ὁ μικρὸς μόλις τοὺς εἶδε ἠθέλησε νὰ τὸ κρύψῃ, ἀλλ' ὁ Μαλαματένιος τὸν ἀντελήφθη καὶ ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐτὸν αὐστηρότητι τοῦ ἐβόησεν εἰς τόνον λὰ μινόρε·

— Τί γράμμα εἶναι αὐτό,

— Τί . . . Τίποτε μπαμπᾶ.

— Γιὰ νὰ θέλῃς νὰ τὸ κρύψῃς θὰ πῇ πῶς εἶναι κανένα γράμμα κακό, δώσε μοῦ το νὰ τὸ ἰδῶ, προσέθεσεν μὲ τόνον μαλακώτερον ἡ μητέρα του. Ἐν ᾧ συγχρόνως ἔτεινε τὸ χέρι της μὲ ἀρπακτικὰς διαθέσεις, ὁ μικρὸς ὅμως μὲ μίαν ἔντεχνον κίνησιν κατόρθωσε ν' ἀποφύγῃ τὴν ἀπροσδόκητον ἐπίθεσιν τῆς ἀγαπητῆς μαμᾶς του, καὶ προσεπάθησε νὰ δικαιολογηθῇ ψελλίζων·

— Στάσου μαμᾶ νὰ σοῦ ἐξηγήσω.

— Δὲν ἔχεις νὰ ἐξηγήσῃς τίποτε, ἐβόησεν ὁ πατήρ του, κινῶν ἀπειλητικῶς τὸν λιχανόν, καὶ εἶτα ὡς νὰ ἔλαβεν ἀμέσως ἀπόφασιν περὶ τῆς τιμωρίας τοῦ υἱοῦ του προσέθηκε·

— Καὶ εἰς ἐπίμετρον σὲ ὑποχρεώνω νὰ τὸ διαβάσῃς μόνος σου.

— Μά . . .

— Διάβασέ το σοῦ λέγω, ἂν θὲς νὰ μὴν πάρῃς τ' αὐτιὰ στὰ χέρια σου.

Ὁ μικρὸς πρὸ τῆς ἀπειλῆς ταύτης τοῦ πατρός του, ἡ ὁποία ἐξεφράζετο οὕτως ὥστε νὰ μὴ ἐπιδέχεται οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην βραδύτητα, ἐχαμήλωσε τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ ἀφοῦ ἔβηξε δύο τρεῖς φορᾶς ἤρχισε νὰ τοὺς καθιστᾷ ἐνημέρους τοῦ περιποθήτου περιεχομένου τῆς ἐπιστολῆς.

«Λατρευτή μου!»

— Λατρευτή σου! διέκοψεν ἡ κ. Ζουλούμη κινοῦσα τὴν κεφαλήν. Θὰ σοῦ δείξω ἐγὼ λατρευταῖς! Ἔλα ἐξακολούθη.

Ὁ Ματθαῖος ἐπανέλαβε τὴν ἀνάγνωσιν.

«Νὰ μὲ συγχωρεῖς ποῦ δὲν ἦλθα νὰ σὲ ἰδῶ ἀφοῦ σοῦ εἶχα ὑποσχεθῆ, ἀλλὰ δὲν μποροῦσα νὰ ἀποφύγω ἀπὸ αὐτὴν τὴν καρακάξα τὴν κ. Ζουλούμη»

— Καρακάξα γράφεις τὴν μητέρα σου, ἐγρύλλισεν ἐκείνη!

— Τώρα θὰ σοῦ δείξω ἐγώ, παληόπαιδο, προσέθεσεν ὁ πατήρ του, καὶ ἠθέλησε νὰ ὁρμήσῃ ἐναντίον τοῦ Ματθαίου, ἀλλ' ἡ σύζυγός του τὸν ἐπρόλαβε καὶ τρέξασα ἥρπασε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ χαριτωμένου της τὸ γράμμα ἀναφωνοῦσα:

— Θὰ τὸ διαβάσω ὅλο καὶ ἔπειτα θὰ τοῦ τῆς βρέξω ἐγὼ νὰ βάλῃς γνῶσι.

Ἔρριψε τὸ βλέμμα πρὸς τὸ γράμμα καὶ ἀνέγνωσε:

«Σὲ φιλῶ ὁ Μαλαματένιος σου».

Ἀμέσως ἔρρηξε κραυγὴν ἀγρίαν καὶ στρεφομένη πρὸς τὸν σύζυγόν της μὲ τὰς χεῖρας ἐπὶ τῆς ὀσφύος ἀνεφώνησε εἰς τὸν περιαλγῆ σύζυγόν της:

— Καλὲ τί εἶναι αὐτά, παληάνθρωπε, δικό σου γράμμα εἶναι αὐτό, δὲν τρέπεσαι. . . οὔ νὰ μοῦ χαθῆς.

— Δικό μου; Πῶς δικό μου; ἐψέλλισε ταραγμένος ἐκεῖνος.

— Βέβαια, μπαμπᾶ, εἶπε ὁ Ματθαῖος, τὸ ἤδρα στὸ συρτάρι σου ἐκεῖ ποῦ ἐκύτταζα τὰ παληὰ γράμματα γιὰ νὰ εὕρω τίποτε γραμματόσημα. Αὐτὸ ἤθελα νὰ σοῦ ἐξηγήσω πρὶν ἀλλὰ δὲν μ' ἄφησες.

Πετεφρῆς.

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΙΣΤΟΥ

Φεύγω Μανούλα γλυκειά μου
πάγω στ' ἀπόμακρα πέρα
ἔχετε γειά συγγενεῖς μου
δὸς τὴν εὐχή σου πατέρα.

Πάγω ἐκεῖ ποῦ ἡ δόξα
καὶ ἡ τιμὴ θὲ νὰ λάμψῃ
ἔχω στὰ στήθη μου φλόγα
ποῦ θὲ νὰ βγῇ καὶ θὰ κάψῃ.

Τὸν ὑβριστὴ τῆς γενηᾶς μας
κάθε φονηᾶ κάθε τέρας
κάθε ἐχθρὸ ματωμένο
τῆς στοργυλῆς μας Μητέρας.

Γειά σας χαρά σας γειτῶνοι
φεύγω στ' ἀπόμακρα πέρα
θριαμβευτὴς νὰ γυρίσω
δὸς τὴν εὐχή σου Μητέρα.

Ε. Μ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Τὰ στοιχήματα

Οἱ Ἀμερικανοὶ εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν λαὸς τῶν στοιχημάτων. Εἰς τὰς λέσχας, τὰ χρηματιστήρια καὶ παντοῦ τέλος ὅπου ὑπάρχει συγκέντρωσις εἶναι ἀδύνατον νὰ τεθοῦν στοιχήματα ἐπὶ τῶν πλέον συνήθων καὶ κοινῶν πραγμάτων. Ὁ πόλεμος δὲν ἦτο ἑπομένως δυνατὸν νὰ μὴ ἐξεγείρῃ τὸν ζῆλον τῶν Ἀμερικανῶν διὰ τὰ στοιχήματα. Οὕτω ἐπὶ παραδείγματι εἰς τὸ χρηματιστήριον τῆς Ν. Ὑόρκης ἐγένοντο δεκτὰ στοιχήματα 1 πρὸς 5, ὅτι ὁ πόλεμος θὰ ἔληγε τὴν 31ην Ἰουλίου. Τὴν 1ην Αὐγούστου ἡ ἑταιρία (διότι ἔχει σχηματισθῆ ἑταιρία πρὸς ἀποδοχὴν τῶν στοιχημάτων) ἐπλήρωσε πέντε ἑκατομμύρια δολλάρια διότι εὑρέθησαν εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἓν ἑκατομμύριον ἄνθρωποι, οἵτινες ἐδίστασαν νὰ πιστεύσουν ὅτιό πόλεμος θὰ ἔληγε τὴν 31ην Ἰουλίου.

Ἱστορία ἀδαμάντων

Μεταξὺ τῶν ἀδαμάντων οἱ ὁποῖοι κοστίζουν περισσότερον εἶνε ὁ ἀγορασθεὶς ἀπὸ τὸν Δοῦκα τῆς Ὀρλεάνης ἀνήκων δὲ εἰς τὴν Ἀγγλίδα Πίττ. Ἠγοράσθη 3,375.000 φρ. καὶ κοστίζει σήμερον περίπου 10,000,000 φρ. Μεταξὺ δὲ τῶν μαργαριτῶν, οἱ ὁποῖοι κοστίζουν ἀκριβώτερον, εἶνε τὸ περιδέρκιον τῆς πριγκηπίσσης Ματθίλδης τὸ ὁποῖον ἐπωλήθη ἀντὶ 800,000 φράγκων, τὸ περιδέρκιον Οἴερς, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς Λούβρον καὶ ἐκτιμᾶται πλέον τῶν 3,000,000 φρ. Τὸ περιδέρκιον τέλος Μάγιερ ἐκτιμᾶται 3,500,000 φρ.

Τὰ διόδια τοῦ παναμᾶ

Τὸ ζήτημα τῶν διοδίων τῆς διώρυγος Παναμᾶ, ἀπασχολεῖ σοβαρῶς τὰς μεγάλας ναυτικὰς δυνάμεις. Τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον τῆς Νέας Ὑόρκης παρεδέχθη ἤδη τὴν πρότασιν, ὅπως διὰ τὰ ἀτιμόπλοια πάσης ἐθνικότητος μὴ ἐξαιρουμένης καὶ τῆς Ἀμερικανικῆς ὁρισθῆ ἓν δολλάριον κατὰ τόννον.

Κορσέδες
Ὑφάσματα
Μάλλινα Μεταξωτὰ
Προικῷα εἴδη
Κεντήματα
Στέφανα Γάμων
Ἐργοστάσιον
Φορεμάτων
ἐπὶ μέτρῳ ἢ παραγγελία μόνον
Στοῦ
Γ. ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟΥ & ΑΔΕΛΦΟΥ
105—107—109 Ἑρμοῦ Ἀθῆναι.

ΚΑΛΟΔΕΡΜΑ
Κρέμα, Πούδρα, Σάπωνες
Εἰς τὸ Μυροπωλεῖον
Ι. Λ. ΓΡΥΜΑΝΗ ἐν Σύρῳ.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΙ ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ
ΑΝΙΑΤΟΙ ΣΩΘΗΤΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΗΛΗΝ
(ΚΑΤΕΒΑΣΜΑ, ΣΠΑΣΙΜΟ, ΞΥΓΚΙ)
ΣΩΖΟΝΤΕΣ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΩΣ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΛΑΝΤΙΑ ΣΑΣ
Ζητεῖται τοὺς πεφημισμένους Κηλεπιδέσμους, Κοιλιοδέσμους, Ὀμφαλεπιδέσμους, Νεφρεπιδέσμους, Ζῶνας Γκλενὰρ, Ἀνδρῶν, Γυναικῶν καὶ Παίδων τοῦ
ΕΝ **ΑΘΗΝΑΙΣ** ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ **ΑΙΟΛΟΥ 30**
ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ
ΚΗΛΕΠΙΔΕΣΜΩΝ "ΣΩΤΗΡΙΑΣ,,
Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν, ὑπάρχουν εἰς διάθεσιν τῶν κ. κ. **Φαρμακοποιῶν** *καὶ τῶν* **Διευθυντῶν τῶν Κλινικῶν** *καὶ*
1000 *Δωδεκ.* **ΣΟΥΣΠΑΝΣΟΥΑΡ** *Δικτυωτὰ*
ἀνώτερα καὶ αὐτῶν τῶν Εὐρωπαϊκῶν παραγωγῆς ἐργοστασίου μας
№ 2 — 6 ὡς καὶ 7 — 12 ἐπὶ παραγγελίᾳ
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ
"ΣΩΤΗΡΙΑΣ,,
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ 30.
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ **ΙΩΑΝ. Α. ΣΙΓΑΛΑΣ**

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60.000.000
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις:
ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΗΝ - ATHENOCLES
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
Ἐν Ἑλλάδι: Ἐν Πειραιεῖ, Θεσσαλονίκῃ, Πάτραις, Ἰωαννίνοις, Βόλῳ, Λαρίσσῃ, Καβάλλᾳ, Καλάμαις, Τριπόλει, Χίῳ, Σάμῳ, Σύρῳ, Χανίοις, Ἡρακλείῳ Ρεθύμνῃ.
Ἐν Τουρκίᾳ: Ἐν Κωνσταντινουπόλει, (Γαλατᾷ καὶ Σταμπούλ), Σμύρνῃ, Ἀμισσῷ,
Ἐν Αἰγύπτῳ: Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Καίρῳ, Ζαγαζίκ.
Ἐν Λονδίνῳ: (22 Fenchurch Street),
Ἐν Κύπρῳ: Λεμεσῷ.
Διοικητικὸν Συμβούλιον
Δ. Στεφάνου, Ἀντιπρόεδρος, Ι. Μπονηνὲ, Διευθύνων Σύμβουλος, Ι. Ἀθηνογένης, Κ. Βερούνγκ, Σ. Εὐγενίδης, Λ. Ζαρίφης, Π. Καραπᾶνος, Μ. Λάσκαρης Βαρῶνος Α. δὲ Νεφλίζ, Ε. Ροδοκανάκης, Σ. Φούντης.
Γενικὸς Διευθυντὴς
ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΣ
Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζιτικὴν ἐργασίαν, ἤτοι: προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν, προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπορευμάτων, εἰσπράξεις τοκομεριδίων, παντὸς εἴδους χρεωγράφων, φορτωτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματίων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολάς, ἐκδίδει ἐπιταγάς, πιστωτικὰς ἐπιστολὰς καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολὰς πληρωμῶν ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ, ἀνοίγει τρέχοντας λογαριασμοὺς ἠγγυημένους, δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων καὶ ἐνοικιάζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὅρους λίαν εὐνοϊκοὺς δια τὸ κοινόν.
Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς τραπεζογραμμάτια, εἰς χρυσὸν καὶ εἰς ἐπιταγὰς (CHÈQUES) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑπὸ ὅρους λίαν εὐνοϊκούς.
Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις εἶνε ἀποδοτέαι εἰς ὃ νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (CHÈQUES) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (CHÈQUES) τῆς Τραπέζης ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀναταποκριτῶν της. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου καὶ πρώτην Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους.
Ταμιευτήριον μὲ ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν λειτουργεῖ καθ' ἑκάστην.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ
ΑΘΗΝΑΙ
Ὁδὸς Σταδίου ἐντὸς Στοᾶς Ὀρφανίδου 12.

Ὁ ἐν Ἀθήναις συμπολίτης ἡμῶν δικηγόρος κ. Ἐμμ. Θ. Καλομενόπουλος μετῴκησεν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Μαυρομιχάλη εἰς τὴν ὁδὸν Χαριλάου Τρικούπη ἀριθ. 64.

Γνήσιοι Γαλλικοὶ σάπωνες
Στὸ Πρακτορεῖον Ἐφημερίδων
Ἠλία Κυριαζοπούλου.

Εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ **ΑΝΥΣΙΟΥ** ἔναντι τοῦ Φαρμακείου Καρβώνη πωλοῦνται *ὅλα τὰ εἴδη τῆς παραγωγῆς τοῦ*
ΥΑΛΟΥΡΓΕΙΟΥ ΣΥΡΟΥ
τῶν κ. κ. Στεφάνου, Κάκκαβα, Μούγια, Τσιροπινᾶ καὶ Σα.
Φιάλαι, Ποτήρια,
Ἀλατοδοχεῖα, Γλυκοδοχεῖα,
Ὑαλῖὰ Λαμπῶν.
Διαφόρων εἰδῶν καὶ σχεδίων ἐξ ὑάλου καθαρὰς καὶ λευκοτάτης ὡς κρύσταλλον.

ΚΑΦΕΙΟΝ ἡ «ΕΛΛΑΣ»
Ε. Κ. ΜΠΑΚΑΤΣΟΥΛΑ
ἔναντι Σιδηροδρ. Σταθμοῦ Ἀθηνῶν—Πειραιῶς
Ὁδὸς Ἀθηνᾶς 106.
Τὸ γενικὸν ἐντευκτήριον πάντων τῶν Ἑρμουπολιτῶν καὶ Συρίων. Καθαριότης ἄμεμπτος. Προθυμία τοῦ τε εὐγενεστάτου διευθυντοῦ καὶ τοῦ προσωπικοῦ ἀξιοθαύμαστος.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΤΖΟΛΙΝΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ
ΚΟΝΙΑΚ ΠΑΛΑΙΟΝ
ἐξ ἀποστάγματος οἴνου εἰς φιάλας βεβαιωμένον παρὰ τοῦ Χημικοῦ Ἐργοστασίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀνώτερον παντὸς ἄλλου. Πωλεῖται λιανικῶς παρὰ τοῦ κ. Α. ΚΟΛΛΙΟΠΟΥΛΟΥ.

ΟΙΝΟΙ
Λευκοὶ καὶ ἐρυθροὶ ἐπιτραπέζιοι εἰς φιάλας, ἀνωτέρας ποιότητος, κατασκευαζόμενοι τῇ ὑποδείξει καὶ συνεργασίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων φέροντες τὴν μάρκαν «***Μαρκοπούλου***».
Πωλοῦνται λιανικῶς παρὰ τοῦ κ.
Α. ΚΟΛΛΙΟΠΟΥΛΟΥ.
Διὰ παραγγελίας ἀπευθυνθήτωσαν εἰς τὸν πράκτορα κ. **Ν. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.**